

København den 12. december 2021

## Svar til Chileundersøgelsen

Ankestyrelsens redegørelse om ulovligheder i adoptioner fra Chile er belejligt begrænset til 1978 - 1988, selvom der blev foretaget adoptioner efterfølgende fra Chile. Den omfatter aktører, der ikke længere er på markedet. Årsagen til grænsen ved 1988 skal, udover ændringen i Chiles adoptionslov, findes i rapportens forklaring, om at ulovlighederne fandt sted før implementeringen af Haagerkonventionen i 1993 og derved har Ankestyrelsen endnu engang blåstemplet det nuværende system og deres egen rolle.

Konklusionen er, de ikke kan afvise ulovligheder er foregået - især fordi Chile selv har foretaget en meget stor undersøgelse, der udkom i 2019, der påviser, at de ulovligheder, der er foregået, er helt efter "adoptionshåndbogen".

Disse er:

- 1. Ulovlig fjernelse af børn**
- 2. Fortielse fra adoptionsorganisationerne overfor myndigheder**
- 3. Ingen reel matchning**
- 4. Involvering af private økonomiske interesser**
- 5. Risiko for forfalskede og mangelfulde papirer**
- 6. Manglende samtykke fra de oprindelige forældre og familier**

Alt sammen forhold Adoptionspolitisk Forum ved, gør sig gældende generelt inden for transnational adoption generelt. Derfor er det tankevækkende men ikke overraskende, at Ankestyrelsens undersøgelse slår ud på samtlige områder, som Adoptionspolitisk Forum gennem årene har påpeget. Vores anke er, at de resultater Ankestyrelsen er kommet frem til, gælder bredt for hele adoptionsområdet og at Chile blot er et enkelt land ud af en lang række lande.

Adoptionspolitisk Forum påpeger også, at når det gang på gang viser sig at samarbejder med enkelte børnehjem ikke fungerer, så er der noget fundamentalt galt med "tillidsprincippet" i den danske lovgivning, der fungerer som en fuldkommen ansvarsfralæggelse fra

de tilsynsførende myndigheder. Denne reaktive kattelerm i lovgivningen peger i virkeligheden på et af de helt store fundamentale fejl i dansk adoptionslovgivning - at Danmark gerne vil tage børn på Danmarks præmisser - men de vil ikke tage ansvaret. Adopterede kan stadig ikke klage over ulovligheder og drage nogle myndigheder til ansvar i Danmark.

Endeligt viser udredningen at hele illusionen om matchning-princippet ikke fungerer og blot er en formel øvelse for at kunne påkalde sig "til barnets bedste" uden det har noget hold i virkeligheden.

Ankestyrelsens resultat har betydet at de nu udvider redegørelsen til disse 4 lande:

- > Bangladesh
- > Colombia
- > Indonesien
- > Sri Lanka

Disse lande er er alene valgt ud fra den Hollandske rapport og vi savner i Adoptionspolitisk Forum lande som især Grønland, Indien, Kina, Thailand, Etiopien, Kenya og Sydafrika. Markant er desuden manglen på en undersøgelse af Sydkorea, der har et massivt antal transnationalt adopterede i Danmark over den længste periode siden 1950.

Adoptionspolitisk Forum kræver en tilbundsgående undersøgelse af hele adoptionsområdet op til i dag - inkluderet tvangsadoptioner foretaget i Danmark.

Vi kan håbe at Ankestyrelsen bruger sin egen undersøgelse til at:

- > **Være markant mere kritisk med egen rolle som tilsynsmyndighed**
- > **Udvide redegørelsen til at omfatte alle lande, der er foretaget adoptioner fra**
- > **sikre større gennemsigtighed samt placere nationalt ansvar og dermed øget retssikkerhed for adopterede i Danmark**
- > **undersøge aktører der aktivt sad i tidligere organisationers bestyrelser og i dag stadig sidder i centrale roller og positioner på adoptionsområdet**
- > **Benytte FN's børnekonvention og dens retningslinjer for børns rettigheder**

Læs rapport >> [Mistanke om ulovlige forhold i adoptioner fra Chile til Danmark 1978-1988](#)